

Conceptul de dezvoltare personală în neospiritualismul actual. O evaluare misiologică

Abstract: Contextul actual poartă pecetea unor transformări care trebuie să constituie un subiect de interes pentru fiecare persoană care încearcă să se raporteze într-un mod autentic la scopul existenței sale, acela de a încerca să se apropie de sfințenie pe cât mai mult posibil.

În acest sens, articolul Părintelui Dumitru Stăniloae – *Natură și har în teologia bizantină* –, în partea finală face referire, citându-l pe Sf. Nicolae Cabasila, la faptul că „nu în urmărirea unor scopuri individualiste stă dezvoltarea personalității umane, ci în adâncirea activă a raportului de iubire cu semenii săi, iar modelul și izvorul de putere al acestei iubiri îl are în Hristos, care e din acest punct de vedere omul desăvârșit, întrucât e și Dumnezeu”.

Numeroasele cărți de dezvoltare personală care se proliferază în ultimii ani și la toate formele prin care procesul actual de dezvoltare personală, așa cum încearcă să se contureze în înțelesul de astăzi, se impune în diferite cadre sociale. Aceste forme de creștere personală au o perspectivă diferită de ceea ce menționa Sf. Nicolae Cabasila.

În primul rând, caracterul individualist este cel care primează în orice context, iar de multe ori, raportarea la celălalt este contextuală. Să nu mai spunem că, în cele mai multe cazuri, prezența lui Hristos este una relativă, fără a avea un impact prea mare în creșterea omului ca persoană. Plecând de la aceste observații, am considerat că abordarea unei teme legate de dezvoltarea personală în contextul neospiritualismului actual este mai mult decât necesară pentru teologia misionară, care în aria sa de cercetare cuprinde și dialogul cu anumite ideologii, percepții, perspective răspândite în diferite contexte sociale. Posibilitatea oferită este aceea de a deschide o perspectivă teologică creștină la problemele și preocupările actuale, evidențiind, în același timp, abordarea teologică în dialog cu celelalte arii de cercetare, ca psihologia sau filosofia. Importanța și sensul dezvoltării omului ca persoană a fost mereu în centrul subiectelor de antropologie teologică și în scrierile Sfinților Părinți, fiind dezvoltată o viziune despre om care poate crește în calitate sa doar prin cultivarea comuniunii cu semenii și cu Dumnezeu, iar în Dumnezeu cu întreaga creație.

